

יחי המלך

קונטראס שבועי בעכשווי גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליבאוויטש

גילון ת्रיט

ערוב ש"ק פ' שטינני, מבה"ח אייר, ה'תשס"א

יזא לאור עלי-זיו

תלמידי הקבוצה, "חיל" בית דוד" - בית משיח 770

במסגרת אגודות חסידי חב"ד בא"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א
ק"ד שנה להולדת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ונין שנה לנשיאתו

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהירה יגלה אכ"י

לעילוי נשמת

ר' יהודה ב"ר צבי הירש ע"ה סטראל
נפטר בש"ק פ' נצבים, ז"ך אלול ה'תשס"ה
וזוגתו מרת טשרנא גיטל בת ר' יעקב ע"ה סטראל
נפטרה בליל ה' בטבת ה'תשס"ו
ת. נ. צ. ב. ה.

נדפס ע"י בנים

הו"ח ר' שמואל וזוגתו מרת מלכה שיינדל
ומשפחתם שיחיו סטראל

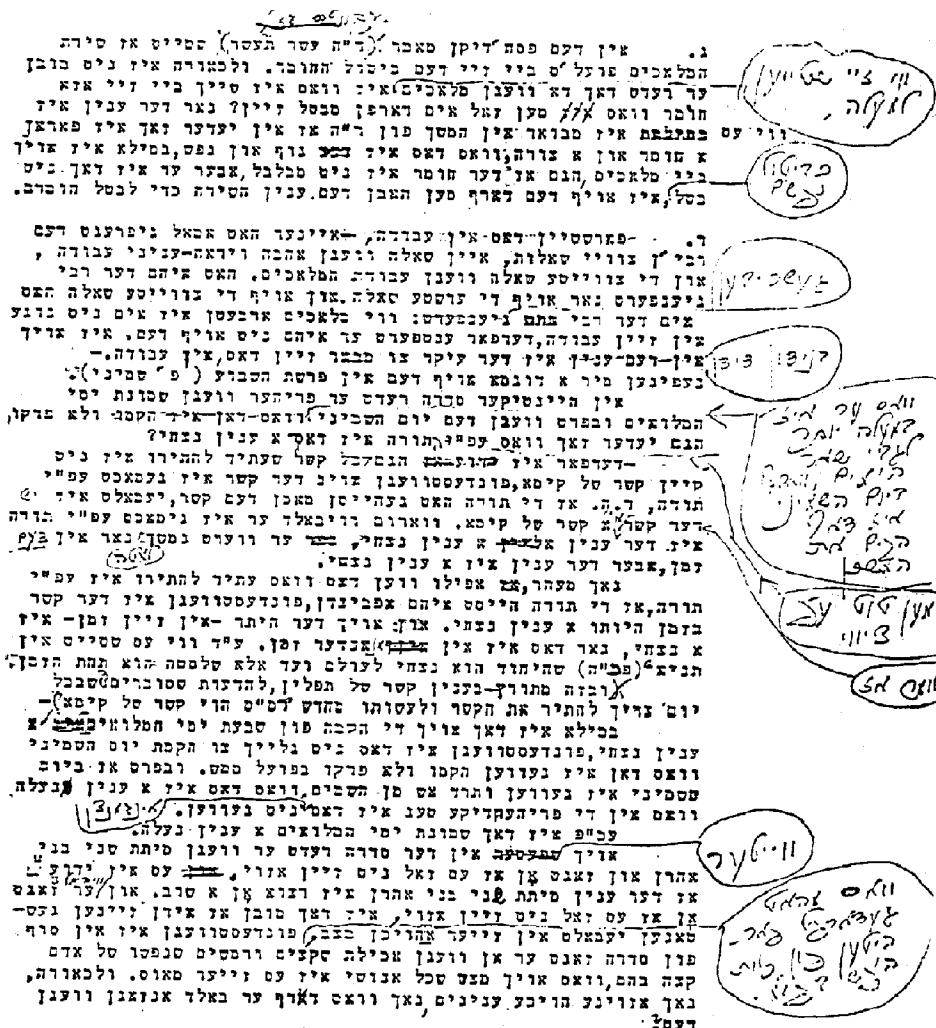
Eli Shagalov

B"H

HAIMISHE DRIVER
CAR SERVICE

24 Hour Service
15 Passenger Available

CellPhone: (323) 842-3666
Email: haimischedriver@yahoo.com

הקשר ולעשותו מחדש דם"מ הוא קשר של קיימה –.

במילא אין דאך אויך די הקמה פון שבעת ימי המילואים אענין נצחי, פונדעתוועגן אין דאס ניט גלייך צו הקמת יומ השמניאו וואס דאן אויך געווען הקימו ולא פרקו בפועל ממש. ובפרט איז ביומ השמניאו אויך געווען ותרד אש מן השמים, וואס דאס אין אענין געלעה וואס אין די פרידערדייקע טאג אויך דאס גאנטיס גזודען.

ואיך אונדינגע גויכע, עיגניבים, גאנטיס גען דאך ווועך ער אלט האונדינגען.

עכ"פ אין דאך שטונת ימי המילואים אענין געלעה.

המשך הפענווח בסוף עמ' 11

ב"ה

דבר מלכות

3

חוובה להחבטל למשה שבדור - לדבי / משיחות ש"פשמי היחשבי

זמן הגאותה

6

לפקוח את העיים ולהבטל על המאורעות האחרונים / הזמן הנוכחי ופ' השבע באור הגאותה

המשחה הוא העיקר

9

היחנן שעדרין לא פועלו ביאת משיח צדקנו בפועל ממש?!... / הוראות למנעה בפועל

ニיצוצות של משה

12

"א קוק פון משה" / קטעים קדושים וՓחים בענייני גואלה ומשיח

יום חשמ"ז - פרסום ראשון

13

פרק כ"ד / יומן מרחק מהעשה ונשמע בבית חיינו 777 בשנה חשמ"ז בימים שלאחריו חוג הפסח

כח"ק - פרסום ראשון

14

עלת היום השמיין / צילום מהגהה ב"ק אד"ש לשיחות ש"פשמי הישית

מדור "כח"ק - פרסום ראשון" מוקדש

עלILI נשות הרה"ג הרה"ח ר' חייס משה יהודה בהרדר ירמיהו הכהן ולאה ע"ה בלוי

מו"ל כת"י בראשונים, רב בית הכנסת ומנהיג רוחני במשך שנים, זוכה אלף במצאות תפילין ומזויה

נפטר ג' אייר ה'תיש"ג, לסדר "אמור אל הכהנים"

ולע"ג זוגתו הרבנית חנה חי' הננה בת ר' מאיר שמריהו ורחל - נפטרה יג' כסלו ה'תשמ"ג

ichi haMolad /

סניף ארה"ב: 966 קריית שמואל, מיקוד: טל': 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 ● טל': 917-403-5618

סניף ארץ הקודש: ת.ד. ● טל': 8715-770 (04)

דואר אלקטרוני: yechy@neto.bezeqint.net ● אינטרנט: www.moshiach.net/blind

חוּבָה לְהַתְבִּטֵּל לִמְשָׁה שְׁבָדָר - לְרַבִּי!

ישנם הטענים שככל מה זוקקים למומוץ בינויהם להקב"ה – הוא למדן, תלמיד חכם וכו', ובעצמו מספיק "גדול" כדי להתעסק עם הקב"ה כל מומוץ, והוא זוקק לרבי! ● ע"כ ישנה ההוראה מפירוש רשיי, שכבר هي' לעולמים אצל נדב ואביהוא: עם היות שמדרגתם הייתה נעלית ביותה, ככל-זאת כיוון שה"הורו הלכה בפני משה ורבנן" נענוו בעונש חמור בגין גלול העדר ה"כיטול" הרואו לרבים ● וכן זה בכל דור ודור, בכל שנה ושנה ובכל יום ויום – ש"האומר דבר שלא שמע מפני רבו גורם לשכינה כו', כי אם אין לו רב כי לא יתכן שתה' לו שכינה! ● הרי בכל דור ישנו אחד שהוא כמו משה רכינו שאמור על עצמנו "אנכי עומד בין ה' אלקיכם וביביכם" ● תרגום חכמי משיחות ש"פ שםיני ה'תשכ"ו – בלתי מוגה

תרגום חכמי ללשון הקודש – בעריכת "ichi haMerkavah"

אומר לא מתו בני אהרן אלא על ידי שהרו הלכה בפניו משה רבנן וכו'".

[...]. ההורה לאו"א מפירוש רש"י זה בעבודת האדם ע"פ "וינה של תורה":

ישנים הטענים (סתמא לא במשיבה זו): לשם מה צרכיס רבין?

וכיודע המכtab של הרב (מההורש"ב) נ"ע² בנווגו לזה, דישנים הטענים בשbill מה זוקקים למומוץ בינויהם להקב"ה – הוא למדן,

² כ"ה בהנחתה (הרבע). וראה סה"ש תורה שלום ע' 194 – הובא גם (עלין המבויר כאן) בשיחות קודש תש"ב (הוצאת תש"ס) ע' 168. ע"ש.

א. בפיו על הפסוק¹ "וַתֵּצֶא אֲשֶׁר מִלְפָנֵי ה' וְתָאַכֵּל אֹתָם וְגֹו'" – מעתקך רשותי התיבות: "וַתֵּצֶא אֲשֶׁר" – ומפרש: "רבי אליעזר

¹) קיצור משיחת זו הוגה ע"י כ"ק אדמור מלך המשיח שליט"א ודפס ללק"ש ח"ב ע' 49 ואילך. כאן הבאו תרגום והשחחה שננדפסה בשיחות קודש תשכ"ו ע' 375 ואילך (הנחה לתי מוגה) בתוספת מס' קטעים והערות מלקו"ש שם. כמו כן הוספנו אי אלו הרה"ת ש"ב הלוי שי' וולפא מיד לאחריו התווועדות (ונדפסה בתשורת תספרות נכדו – ז' א"ד"ר תשס"א). מובהת במלאת 40 שנה לאמירתה, ד"יעד ארבעין שנין לא קאי איש אדעתני" דרבבי" (ע"ז ה, רע"ב).

² פרשנתנו י.ב.

מעלה הימים השמייני

בקשר עם פ' השבוע – פ' שמיני, הבאנו צילום נדיר (מויקטן) מהගה כת"ק אדמור מה"מ שליט"א על קטע מהთעודות ש"פ שמיני ה'ש"ית (נדפסה בסה"מ באתי לגני ח"א ע' רעה ואילך, וב"שיחות קודש" ה'ש"ית (הוצאת תשנ"ח) ע' 24 ואילך)

להלן פענוח הצילים (הכת"ק בא בהדגשה):
אוון דעם פסח' דיקון מאמר ד"ה עשר תעשר שטייט או שירת המלאכים פועלט בי' זי' דעם ביטול החומר. ולכוארה אין ניט מובן, ער רעדט דאך דא וועגן מלאכים ווי זי' שטייען מעלה, אויז שיק ב' זי' אזא חומר וויאס מען זאל אים דארפין מבטל זיין? נאיר דער עניין אויז וויס איז מבויר אין המשך פון ר'ה, אז אין יעדער זאך אויז פאראן אן חומר אוון אן צורה, וואס דאס אויז גוף און נפש, במילא אויז אויך בי' מלאכים, הגם איז דער חומר אויז ניט מלבלל, אבער ער איז דאך ניט ביטול נפש, אויז אויך דעם דארפין מען האבן דעם עניין השירה כדי לבטל חומרם.

– איניינער האט אמאל געפרעוגט דעם רב'ין צוויי שאלות, אין שאלת וועגן אהבה ויראה ענייני עברדה, אוון די צוויטיע שאלה, וועגן בעבודת המלאכים. האט אים דער רב'י גענטפערט נאיר אויך די ערשותע שאלה, אויך די צוויטיע שאלה האט אים דער רב'י געשראבען: ווי מלאכים ארבעטען אויז אים ניט נוגע און זיין בעבודה, דערפאָר ענטפערט ער אים ניט אויך דעם. אויז אויך בנידון דידן, אויז דער עיקר מבאר צו זיין דאס אויך בעבודה. – געפינען מיר אָדוֹגָמָא אויך דעם און פרשת השבוע (פ' שמיני).

אין היינטיקער סדרה רעדט ער פריער וועגן שמונת מי' המילאים ובפרט וועגן דעם יומם השמייני וואס ער אויז במעלה יותר לגבי שאור הימים, ואודום ביום השמייני אויז דאך הקיט את המשכן ולא פרקו. הגם יעדער זאך וואס מען טוט עפ' ציווי התורה אויז דאך אענין נצחי.

– דערפאָר אויז הגם דכל קשר שעתייד להתיירו אויז ניט קיין קשר של קיימא, פונדעסטוועגן אויב דער קשור אויז געמאכט עפ' תורה דה. אז די תורה האט געהיסן מאכן דעם קשור, יעמאלט אויז יש לומר איז דער קשור אויז אָז קשור של קיימא. מצותי' אחשב'!
ויבאלד ער אויז געמאכט עפ' תורה אויז דער עניין אענין נצחי. ער ווערט נמשך למטה נאיר אוין דעט זמן, אבער דער עניין אויז אענין נצחי.

נאך מעיר, אפלו ווען דאס וואס עתייד להתיירו אויז עפ' תורה, אז די תורה הייסט אים אויפביבן, פונדעסטוועגן אויז דער קשור בזמנן היהותו אענין נצחי. אויך דער היתר – אין זיין זמן – אין אענין נאיר דאס אויז איז און אנדר זמן. ע"ד ווי עס שטייט אוין תניא שהיחוד הוא נצחי לעולם ועד אלא שלמטה הוא תחת הזמן.

ובזה מתורץ – בענין קשר של תפילין, להודיעו שסוברים שבכל יום צריך להתיר את

הננו מגיעים בזאת לקהל קוראינו שיחיו – חלק כ"ד מתוך יומן מהנעשה ונשמע ב"בית חיינו" 770 בשנת תשמ"ו

בזהדנות זו אנו פונים לכל מי שיש תחת-ידו יומנים או רשימות משנה תשמ"ו – לשולחם אלינו כדי לזכות בהם את הרבים, זכות זו תעמוד לו ולכל בני-بيתו נערק ע"י מערכת "יחי המלך" – ע"כ רשותה פרטית*, 'בל' אחריות'

וּפְנֵי, אֲפִיק פ' אַזְתָּרִי, כ"ג ניסן, אַפְּח' ח' אַזְיָה: כ"ק אַד"ש הגעה מביתו בשעה 15:10 לערך. באופן ייחסי לא עמדו היום הרבה בחולמים בחוץ (בגלל שעון הקיץ שמאחר את זמן הדלקת נרות ש"ק). בשעה 7:20 לערך יצא כ"ק אַד"ש לספריה וחזר כעבור כ-10 דקות. שעת הדלקת נרות: 7:35. נודע שכ"ק אַד"ש ירד היום להתפלל בזאל הגודל כמו בחג אחרון של פסח. הגאים שוב בישמו מחקלא לשמור על שקט מוחלט בעת התפילה.

כשידך קיבלת שבת חיך כ"ק אַד"ש אל אחד מאנ"ש בשם אבוחצירה (קרוב של הבבא סאל שmagiu בכל שבת שיש התועדות וכמו"כ השבת). בעת שניין החzon "לכמה זודי" עודד כ"ק אַד"ש את השירה בידו הק'. בדרכו לחדרו אחר התפילה עודד כ"ק אַד"ש את שירות הקהלה "דידן נצח". כשיציא כ"ק אַד"ש לספר"י עמד קחל גדול בחוץ וניגן "דידן נצח", כ"ק אַד"ש עודד את השירה בידו הק'. כשהגענו לדלת הספריה מצאה נעלמה, כ"ק אַד"ש הקיש בדלת ופתחה מבפנים.

וּפְנֵי, אֲפִיק פ' אַזְתָּרִי, כ"ג ניסן, אַפְּח' ח' אַזְיָה: כ"ק אַד"ש נכנס לאמירת תהילים בשעה 8:30 בערך 10 לערך נכנס לתפילה שחורתית. את הפטרה קרא כ"ק אַד"ש יחסית בקורס. אחר התפילה הודיע החzon על התועדות שתתקיים בשעה 1:30.

לערך בשעה העשרה נכנס כ"ק אַד"ש להתוועדות. בית הכנסת ה' עמוס מאדם. ההתוועדות הייתה מוחDATA במין, המשך להתוועדות אחרון של פסח.

אחר השיחה בונגע לעצמות היישות, עודד כ"ק אַד"ש את השירה בידו הק' בשוטרעם חזק, כמו להחיזות את הקהלה, כמו"כ הורה כ"ק אַד"ש בידו הק' לשני ילדים שישבו על-ידו לומר "לחיים" וחיך אליהם. החzon טלטבסקי נעדר וכ"ק אַד"ש החל בעצםו לנגן "шибנה".

לאחר תפילה ערבית ברך כ"ק אַד"ש את ר' זושא רבקין ורועיתו בברכת צאתכם לשלום".

* ערכית היום נעשתה ע"פ מספר יומנים של אנ"ש והתמים אשר שהו באותו תקופה ב"בית חיינו" – 770, והעלו על הכתב את אשר רואו בעצמם או שמעו מארחים. מטיב הדברים יתכן שנפלו אליו טעויות ביוםנים אלו אשר חלקיים נכתבו בצהורה בלתי ברורה, ואנו מתנצלים ע"כ מושג ו"שיגיאות מי יבין".

ב. ע"כ ישנה ההוראה מפי רוש רשי', שר' אליעזר קומט צו גין און ערד זאגט און דאס הייבט זיך ניט און") – כי כבר ה' לעולמים אצל נדב ואביהו:

עם היהיות שמדרגתם של נדב ואביהו היהתה נעלית ביותר, ועוד כדי כך שאמר משה לאחר: "שם גדולים ממוני וממך"⁸, והקב"ה קראם "בקורובי"⁹ – בבחיריה¹⁰, בצל-זאת כיוון שהורו הלכה בפני משה רבן¹¹ נעשו בעונש חמור ביותר בגלל העדר ה"ביתול" הרاوي לרבים.

ולכן מביא רשי' את שמו של בעל המאמר¹⁰ – "רב' אליעזר":

שבחחים נעלים ונפלאים נאמרו על ר' אליעזר המתארים את גודל כחו וחכמו בתורה¹¹ – ובכל זאת אמר ר' אליעזר¹²: "האומר דבר שלא שמע מפי רבים גורם לשכינה שתסתתק מישראל".

והגמר מספרת¹³ על ר' אליעזר, שכאשר בא לשאול את דעתו בדיון מסוימים, הרי לмерות שה' כמו התורה נתניתה מהר סיני¹⁴, ועד שאמרו על ابن שיב על' שהיא הר סייניג¹⁵, אעפ"כ אמר ר' אליעזר שאנו יכול להשיב "מןפנֵי"¹⁶ שלא אמר דבר שלא שמע מפי

(8) פרש"י פרשנות י.ג.
(9) פרשנותו שם.

(10) שלא בדרך דרבא של פירושיו.
(11) ראה פדר"א (פ"ב): יכול אתה לומר דבר תורה יותר ממה שקבלו מסיני. ובשחש"ר (עה פ' לרוח שמניך גופים – א, ג): האנן הזאת (שיבע על' ר"א) זומנה להר סיני, וזה (ר"א) שיב על' דומה לארון הברית. ובאבות (פ"ב מ"ט): בור סוד שאינו מאבד טיפה. ועוד" (הערה 14 בלק"ש שם).

(12) ברכות ז.ב.

(13) יומא סו, ב. סוכה ז.ב.

(14) ראה פדר"א שהובא בהערה 12.

(15) שהש"ד שם.

(16) יומא סו, ב. וуд.

תלמיד חכם וכו', ובעצמו מספיק "גדול" כדי להתעסק עם הקב"ה בלי ממצצע, ואין זוקק לרבי!...

באמ' יש לו שאלת בדין – הרוי יש לו גمرا, ובאמ' הגם' מארכיה יותר מדי – יש לו ש"ע עם הלכות ברורות, "bear the best" וכו'; ומה שקשה על היראות שמיים (כיצד תה' לו)? הרוי להה ישנו הרמב"ם, "חוות הלבבות" ועוד הרביה ספרים; לשם מה הוא זוקק לרבי, זה כלל לא חסר לו?

– כל העולם כולו כולל זה הקב"ה והוא, ואין עוד. זהה כל המצויאות: הקב"ה – "יש האמתי", הוא – "יש הנברא", וא"ן במציאות – בימיהם אין אף מציאות!

וממשיק לטעון, שאמנם לפני מתן תורה, ועד להקמת המשכן היו זוקקים להגעה למשה, מכיוון שرك משה י יכול לקבל את התורה בסיני, "משה קיבל תורה מסיני"³, ודוקא הוא יכול הי' להקם את המשכן ולהמשך את ה"ישכנית בתוכם"⁴ – (להורד את השכינה לארא),

[כמובן בארכאה במאמר ההלולא]⁵, שלאחריו נשטלקה השכינה לרוקע השבעי ע"י החטאיהם) באו שהה צדיקים והוריד את השכינה עד לركיע הארץ, ורק משה רבינו (שה' השבעי) פעל ה"ישכנית בתוכם" והוריד את השכינה מרוקע הארץ לארכא]⁶

אבל לאחר מכן-תורה – כבר יש לו בלבד את כל התורה ואני ציריך אף אחד, יש לו "אוריתא וקוב"ה" ובעצמו הרוי הוא "ישראל", וישראל אוריתא וקוב"ה ככל חד"⁷, וחוץ מזה אין.

(3) אבות רפ"א.

(4) תרומה כה, ח.

(5) המשך "באתי למני" הש"י"ת בתחלתו.

(6) שהש"ד פ"ה, א. וש"ג.

(7) ראה זח"ג עג, א.

רביינו שאמר על עצמו "אנכי עומד בין ה' אלקייכם וביניכם"²², ואם מישחו לא בטל אליו, אפי' אם ה' צדיק לנבד ואביהוא שרש²³ אמר עליהם שהיה במדרגה ד"ב' בית"acial הקב"ה, בכל זאת, כיון שעשו דבר – ע"פ שהי' דבר טוב – אבל זה ה' בלי לשאלו את ربם – משה, הגעה להם עונש מיתה וזה ה' "בחולק על השכינה".

[...]. וכן מל' מר' אליעזר ש"האומר דבר שלא שמע מפי רבו גורם לשכינה שתסתתק מישראל", אף שר' אליעזר ה' כל כך גדול בתורה, "בור סוד שאינו מביך טיפה"²⁴, ככל זאת לא אמר דבר שלא שמע מפי רבו מעולם".

ומה שתווען שאין לו רבינו – הנה לכל בראש הגדר דרבו הוא "אפיקו לא האיר עניין אלא במשנה אחת"²⁴, ואפיקו כשלומד עמו בענין "זה מהא ליסטרון"²⁴ (כג' גודלה שמלוקין בה זוהם הקידרה והקלחת לצדיין²⁵) הוא גם כן נקרא רביביו שלו, וצריכה להיות אצלנו עלה-דרך עונתנותו של משה רבינו.

ומלבד זאת, הרוי באם אין לו רבינו – לא יכולה להיות לו שניות עם השכינה! העניין זה נוגע לכאו"²⁶, עד שרש"י מכנסים זאת בפירושו ב"פשוטו של מקרא", ולומדים את זה אפיקו עםILD בחדר.

(23) אבות שבתאי 12.

(24) ב"מ לג, א. וראה אבות פ"ז, ג.

(25) פשי" ב"מ שם. וראה סה"ש תשמ"ו (שייל ע"י ועד הנחות הת') ח"ג ע' 856 ואילך.

מקדרש לעג אורי אהרן יואל בן יוסף לר' ליב זיל – נלב"ע ביום ב' טבת ה'תשכ"ב ולעליו נשמת פאולין רות בת ר' יצחק ע"ה – נלב"ע ביום ב' דחח"ש, ז' סיון ה'תש"ס
ה"ר שתיכף ומיד ממש קווים היעוד "הקייצו ורננו שכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלמה לוזמות כל משפחת שיחיו – לברכות עד בליך!

רבות¹⁷ מעולם", והרי "בחולק על רבו בחולק על השכינה"¹⁸.

זאת-אומרת, למורות שהי' זה לאחרי מתן תורה, בכל זאת אומרים "בחולק על השכינה", מאחר שגם לאחרי מ"ת זוקקים ל"אנכי עומד בין ה' אלקיכם וביניכם להגיד לכם את דבר ה"¹⁹ – זה מוכרח להיות ע"י מומצע²⁰, רב, ובאמ' לא הריזה "בחולק על השכינה", ובධוק הלשון: לא רק שחסר אצלו, אלא "חולק" – הוא נפרד מהשכינה, מהקב"ה!
רבי?!

– כי מי לנו גודל לנבד ואביהוא, ובכל זאת זה ה' כל החטאם, "לא מהנו בני אהרן אלא ע"י שהרו הילכה בפנוי משה רבן", ועוד כדי כך – שזה נוגע לא רק להם²¹, כי אם גורם להיפך העניין של גילוי השכינה בישראל.

ג. וכך זה בכל דור ודור, בכל שנה ושנה ובכל יום ויום – ש"האומר דבר שלא שמע מפי רבו גורם לשכינה כו", כי אם אין לו רבינו לא יתכן שתהה' לו שכינה ("אויב ערד האט קיון רביבין ניט – קען ער ניט האבן שכינה")!
הרי בכל דור ישנו אחד שהוא כמו משה

(17) רב' יוחנן בן זכאי. וראה 'התוטועיות' תשמ"ב ח"ג ע' 1539. תש"ד ח"א ס"ע 107.

(18) סנהדרין ק, א.

(19) ואותהן ה, ה (בבשפטת תיבת "אלקייכם").
(20) ראה לקוש חכ"ד ע' 6. חכ"ז ע' 7. וראה גם ב"ח' המלך" גליון תב' 3 ואילך.

(21) י"העיר גם מתניתא פ"ב" (הע' 31 בלקוש שם).
(22) ראה סה"ש תורה שלום ע' 158.

"א קוק פון משיח'"

כasher נמצאים בימי הגלות האחוריים – בדברי נשיא דורנו, "הנה זה עומד אחר כתלו מגיח מן הצלונות מציץ מן החרכמים" – משיח צדקנו עומד מעברו השני של הקיר, קיר שכבר סדוק ומרוסק ("א צושפאלטנען און א צוטראסקעטע"), ומבעד ל"חלונות" ו"חרכים" – "משגיח" ו"מציצ" אילינו, והרי מובן ש" מבט של משיח" ("א קוק פון משיח") מהוות נתינת-כח מיוחדת להשלים את כל ההכנות הדרושים לזכות לקבל פניו משיח צדקנו. (משיחת כ"ה ניטן ה'תשמ"ה – בלתי מוגה)

המלחיגים עצם יאמרו שהעיקר הוא שימוש יבוא

[...]. נאף שישנם כלו המחייבים ושותאים – היתכן: מאחר שנמצאים בחושך כפול ומכופל הגלות, איך יתכן שימוש כבר בא, ומחר נמצאים כבר לאחרי ביאת המשיח?! – הנה, "אל יבוש מפני המלחיגים!" ובפרט שהמלחיגים עצם יאמרו שהעיקר הוא שימוש יבוא, אף שא"ז מונח בשכלם].

ויה"ר שלל עניינים אלו לא ישארו בדיור בעלמא, אלא יהיו במעשה בפועל, ומחר ש恢ק'ה הוא "כל יכול", הנה "מי יאמר לו מה תעשה ומה תפעל", ויכול לפעול את כל העניינים הנ"ל פשוט, ובשמחה וטוב לבב.

(משיחת אי דר"ח אירן ה'תשמ"א – בלתי מוגה)

מגילות צו יש לבrhoת ולא לעשות כלל חשבונות!

כעת הזמן ש"הנה זה עומד אחר כתלו", זה הזמן שצריכים כבר לצאת מן הגלות ומහלות צריכים לצאת בחפותן דוקא. ומה אם בגלות מצרים הוצרכו לילך בחפותן – מהгалות האחורה, שהיא גלות הרבה יותר גודלה וקשה, בודאי שיש לילך בחפותן.

מגילות צו יש לבrhoת ולא לעשות כלל חשבונות! לא חשבונות פרטיים – שקודם הוא עוסוק עם עצמו, ולא חשבונות של השני – במה לעסוק אליו קודם – אלא לילכת בחפותן, לבrhoת מהгалות עם מה שرك אפשר.

ואז, כשהילכו בחפותן, תבואה הגוארה העתידה ש"בחפותן לא תצאו ובמנוסה לא תלכו".

(תרגום חופשי משיחת ש"פ שמיני ה'תש"יב – בלתי מוגה)

לע"ג ר' ברוך אשר ב"ר זאב ע"ה שמואלי – נפטר ביום ש'ק פ' בהูลותה, י"ד סיון ה'תשס"ג ולע"ג מרת גישא גני' בת ר' אפרים ע"ה – נפטר ביום ש'ק פ' וחי, ט"ז טבת ה'תשס"ד ת. ג. א. ב. ה.

יה"ר שתיכף ומיד ממש קווים היעוד "הקייצו ורננו שכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלמה

ש"אני מבקש כו' אלא לפני כחן" כנ"ל). ובמה מתבטאת עבודה זו – הרוי זה ג' בפשטות: בהוספה בתורה ובמצוות, בלימוד התורה – נגלה דתורה ופנימיות התורה, ובקיים המצוות בהידור. כולל ובמיוחד בעניין שהזמנן גרם – קיום המנהג (כפי שאדמו"ר הוזקן כותב בסידורו) לומר (וללמוד) פרקי אבות (אחר תפלה מנהגה¹⁰) בשבותם בין פסח ועתרת, ובכל שבות הקיע.

ונוסף על הוספת עצמו בזה – צריכים להשפיע גם על אחרים שIOSIFOV [ובפרט אם אצל המשפע] בעצמו הי' חסר קודם בשלימות קיום עבדתו, צrisk הוא הרי להוסיף בזה כלפיים לתושי', כולל ע"י השפעה על אחרים בזה], ובכללות העבודה דהפצת התורה והיהדות והפצת המעינות חוצה שמביאה במיוחד "אתי מר" דא מלכא משיחא. וכל זה – מתוך הצפי והתשוקה וככו' חזקה להגאולה¹¹ – "אהכה לו בכל יום שיבוא"¹², כפי שאומרים בכל יום בתפלה: "ותחזינה עינינו בשובך לציוון ברוחמים", (ובימי החול) – "את צמח דוד עבדך מהרה צמיחה". וCMDOBOR כמ"פ. ויה' ר' שע"י כל החלטות טובות אלו דבנ"י בכל מקום שם להוציאם בעבודתם, ואוכו"כ ע"י קיום החלטות בפועל – שזה יפעל כבר את פעולתו ומיד, ויביא את הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקו, וככמי' צאתק מארץ מצרים ארano נפלאות, ועוד ועיקר – תיכף ומיד ממש.

(ב') קטעים משירת ש"פ שמוני, מבה"ח ווער"ח אירר ה'תנש"א - מוגה, תרגום מאידית*)

10) ולהעיר מהנהג המפורסם ללימוד ולהזורי בו (מלך המשיח), או מי שאינו מאשר כמי' חסיות לאחרי תפלה מנתה שב. אבל מובן, שזהו והוא לקרו"ש ישוב תשמ"ז בסופו. יש"ג.
11) בלו' חז"ל – צפית לשועה" (שבת לא, סע"א).
12) נסח "אני מאמין". וראה לקו"ש חכ"ג ע' 394.
*) התרגומים הוגה ותוקן מחדש על-ידיינו. המבו'.

המדריך מוקדש לעליוי נשמת הרה"ח זלמן ליב ב"ר יעקב יצחק ע"ה עסטולין

נפטר ביום ט"ז אדר א' ה'תנש"ה

ת. ג. צ. ב. ה.

יה' ר' שתיכף ומיד ממש יקיים היoud "הקיים וננו שכני עפר" והם בתוכם בגאולה האמיתית והשלימה

המשך הפנונו מונמוד 15:

אויך וויטער אין דער סדרה רעדט ער וועגן מיתת שני בני אהרן און זאגט און אז עס זאל ניט זיין איזו. עס איז ידוע איז דער ענין מיתה שני בני אהרן איז רצואן און שוב. און וויבאלד ער זאגט און, איז עס זאל ניט איזו, איז דאך מובן איז איזון זינען געשטאנען יענאלט אין זיער אַז הוינן מצב, וואס מען האט געדארפט פארהיטן פון קלות הנפש בפ"מ. פונדעסטויגן איז איז סוף פון סדרה זאגט ער און, וועגן אכילת שקצים ורמשים שנפשו של אדם קצה בהם, וואס אויך מצד שכל אנושאי איז עס זיעיר מאוס. ולכארה, נאך איזונע הוכע עניינים, נאך וואס דאך ער באלאד אנטזאגן וועגן דעתם?

לקוק את העינים ולהבית על המאורעות האחרונים

א. ככמי' צאתק מארץ מצרים ארano נפלאות¹³:
כאו"א יכול לראות בגלוי איך שהנסים דיציאת מצרים משתקפים עכשו בהנחzon בימינו ALSO – הן בעצם הנצחון והן בעיתוי שלו, ובמיוחד – ביום זcano דחודש ניסן (שענין החירות שבו מודגשת עוד יותר בשנה זו, כנ"ל):

עוד לפני חג הפסח – אירע הלכה למלכה מצרים בבכורייהם¹⁴, שה"בכורים" דומות העולם³ (כל מדינת מצרים והמדינות העבריות הסמכות לה) – כפי החלטות בא-יכחם בא"ומות המאוחdots ("יוניטייד נישענס") – נלחמו והיכו את "מצרים", צורר היהודים, (מצרים משלו⁴) "מצרים" לישראל ר'ל,

וביום הפורים שנה זו – "שנת ארano נפלאות" – אירע הנצחון (כפי שהכריזו אוח"ע), והmplaha שלו, באופן ד"למלך גו" (לא "להורג"), ודוקא באמצעות אינס-יהודים ("בכורייהם"), אשר נזפו בו וביזו אותו, והכריזו אותו שעליו להתרחט על פעולותיו עד אז, והוא הוכרה להודות ולקבל ולקיים את כל הציוים, ההוראות והדרישות שניתנו לו מ"בכורייהם": לשחרר חלק משבויי-המלחמה וגם לקיים את יתר הדברים שנتابע על-ידיים.

ולאחמא"כ hei המשך בזה – בחודש ניסן, ובו גופה – ביום הפסח, "זמן חירחותנו" [...] ב. מזה ישנה התשובה ליודים ששולאים: בעמדנו ב"שנת ארano נפלאות" – איפוא

רואים נסים ונפלאות, ועד בדוגמה הנסים ונפלאות בעת יציאת מצרים ופורים!
צריכים רק לפקוק את העינים ולהבitem על המאורעות האחרונים באותו חלק של העולם, כפי שהודפס בעיתונים –

רואים בגלוי ממש איך שהתרחשו וმתרחשים נסים ונפלאות (בדוגמת הנסים ביציאת מצרים) לטובת בני ישראל ולטובת העולם כולו, החל מכך שלמלך מצרים בבכוריים, בכורי אוחה ע' עצם ביטלו את הכה ושליטה של צורר היהודים וצורר כנגדי אנשים אחרים (כל לא-יהודים), והוא מחזיר את מה שלקה, ומשלם את הנזקים, כולל גם – הדברים גנווים שהחבירו.

ויתירה מזה: הנסים מתרחשים בימים השנה שקשורים במיוחד עם נסים לבנ"י: ימי הפורים – כאשריע הנס ונצחון והגאולה דבנ"י והmplaha דהמן הרשות צורר היהודים (במלכות פרס ומדי), וכן (מייסדק גאולה לגאולה⁵ –) ימי חדש ניסן וימי הפסח – גאולה

1) מיכה ז, טו.

2) תהילים קלו, י. וראה מדרש תהילים שם. ר"ש

3) מגילה ו, סע"ב.

4) ב"ד שם.
5) מגילה ו, סע"ב.
(3) והרי כל המלכויות נקראות על שם מצרים (ב"ד

ישראל ממצדים, ובאופן דנסים ונפלוות, ואדרבה: נס פורמים ה'י נס המלובש בדרכי הטבע⁶, כך שרק ע"י הקשר עם ההתחלה דמלכות אחשוריוש עם "בשנת שלוש למלכו"⁷ ועם "בשנת שבע למלכו"⁸ ועם "חודש ניסן בשנת שתים עשרה" למלכותו⁹ וסעודות אסתר לאחשוריוש והמן¹⁰ וכו' – לעשותות מכל זה המשך וענין אחד ולהתבונן בעצמו בהזה – היכרו בזה יד השם. משא"כ במאורעות העכשוויות מתרחשים נסים ונפלוות גלויות, גליות לא רק לבני¹¹, אלא גם לעמים אחרים. ונסים אלו מתרחשים, כאמור, בחודש ניסן, כך שמיום ליום (בחודש ניסן עצמו) נוספת נסופה התפתחויות חדשות, בקשר עם הchallenge של "בכוריהם" ("ב'יונינו" טעד נישענס"), ובהסכמה של 사람들 – כפי שהי' בימים אלה בסיום חדש ניסן, חדש הגאולה, ומczęים שהי' המשך בכיוון זה, היום בלילה, או מחר, מחרתיים וכו'.

ג. [...] ההוראה מכל הנ"ל מובנת פשוטות:

כשראים את הנסים שהקב"ה עושה – מעורר זה עוד יותר בייחודי, את ההכרה שהקב"ה הוא בורא העולם ומנהיגו, והוא עושה תמיד נסים לבני¹², ו"הקדוש ברוך הוא מצילנו מידם" מלאה ש"עומדים עליינו".

ובפרט שהנסים העכשוויים מזכירים את הרגש אצל היהודי "לראות את עצמו כאילו הוא יצא הום ממצרים", וש"לא את אבותינו בלבד בגאל הקב"ה ממצרים אלא אף אותנו גאל עליהם" – גאותם מצרים היא ההתחלה וכוללת את כל הגאولات (אפילו גם גואה ד"גאנלו מן הצרות הבאות עליינו כו'), כנ"ל.

ועבר זה נ頓נים שבחוודאה, "יודו לשמד"¹³, "למי שעשה לאבותינו ולנו את כל הנסים האלו הוציאנו מעדות לחירות מיגון לשמה כו'", ועוד וג"ז עיקר: האופן העיקרי בו היהודי מ"מקבל" ("נעטט אויפ") את הנסים ופועל שהקב"ה יוסיף עוד יותר נסים – הוא ע"י זה שמוסיף בלמידה התורה וקיים המצוות בהידור, כולל – מצות תפלין (שהוא הרי אותן וזכור ליציאת מצרים¹⁴) – וחוקשה כל התורה כולה לתפלין¹⁵ – שעי"ז נפעל "וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו לך מך"¹⁶, עד שהוא"ע מערירים את בנ"י שהצלחתם בעבר ובעתיד (עוד יותר) היא בגלל ש"שם ה' נקרא عليك", וגם – "יודו לשמד".

ובלמידה התורה עצמו – במיוחד בלימוד פנימיות התורה, שעי"ז נפעל "אתי מר" דא מלכא משיחא¹⁷, "אראנו נפלאות" בגאולה האמיתית והשלימה.

ונוסף על עבודה עצמו, ציריך גם להשפיע על עוד יהודים, ע"י הפצת התורה והיהדות והפצת המעניות חוצה, כולל ובמיוחד – אצל יהודים אלו שיוצאים עתה (ביציאת מצרים") את העבודה "לשמש את קוני" (שלשמה "אני נבראתי"), ובודאי שיש לו הchein ע"ז (כיוון

כל יהודי, אנשים נשים ואנשים טף, יש לו אחריות להזמין בעבודתו להביא את משיח צדקנו בפועל ממש!

[...] ומה זה ישנה גם הוראה בנוגע לעבודות בני¹⁸, ובענין שהזמן גרמא – להביא את הגאולה האמיתית והשלימה:

יהודי יכול הרי לטען: כיון שהוא מוד ומוגבל, כולל מצד ההגבלה דطبع העולים, וחלק חשוב מהיום הוא עסוק (ע"פ תורה) בדברי רשות אכילה שתי' שינה, ובפרט בזמן הגלות כישנים כמה מדידות והגבלות והעלמות על עבודה ה' בשלימות וכו' וכו' – אין לו לכראה אפילו כח לעשות עבודה קטנה יותר, עאכ"כ אין לו כח להביא את הגאולה האמיתית והשלימה?!

אומרים לו – שביאת המשיח תלוי ב"מעשינו ועובדתינו כל זמן משך הגלות" דוקא, וכיון שהגאולה עדין לא הגעה, ה'ז גופא ראי' שהדבר תלוי ב"מעשינו ועובדתינו" דדורנו זה.

ואדרבה: דוקא ע"י עבודה זו במדידות והגבלות ובהעלם והסתור (שבאה מגבורה) – דוקא בהז טמונה כחות נפלאים – שיש בכחם להביא את הגאולה. וכפס"ד הרמב"ם¹⁹ ש"ע"י מצוה אחת יש בכחו של יהודי להזכיר את עצמו ואת כל העולם יכולו לכף זכות וגרם לו ולחם תשועה והצלחה".

וכיוון ש"אני נבראתי לשמש את קוני"²⁰ – כל יהודי, אנשים נשים וטף, ו"אני מבקש כו'" אלא לפיקח²¹ ולא רק ש"מבקש כו' לפיקח" אלא שהקב"ה גם מסייע בעבודה זו והקב"ה עוזר²² – מובן שלכל היהודי יש את הcheinות לעשות את "מעשינו ועובדתינו" לשמש את קונו, ולעשות זאת בשלימות – לא רק כמסייע וועזר לזרות, אלא שההוא בעצם עושה את העבודה, לפום שיעורא דילוי, בשלימות; עד שנעשה "שותף להקב"ה בעבודה זו, ושותף אמרית איינו רק מסייע וכו'ב, אלא שהוא שותף בכל הפרטisms וענינים ובஅחריות הדבר וכו'. – וכל זה הוא בהוספה על כך שהיהודי, בהיותו "חולק אלוקה ממיל מש"²³, "חלק הווי עומו"²⁴, יש לו הcheinות הגדולים ביותר לפעול את הענינים הגדולים ביוטר. עד שיש לו הchein קדושים תהיו כי קדוש אני²⁵, וכידוע הפירוש²⁶ בהז' "יכול כמוני"²⁷ בניחותא.

[...] ובפשטות:

כל יהודי, אנשים נשים ואנשים טף, יש לו אחריות להוסיף בעבודתו להביא את משיח צדקנו בפועל ממש!

ומזה מובן, שאין מקום כלל שבמקום לפועל בעצם יסכו על אחרים או יטילו את העבודה על אחרים – אלא שזו היא העבודה הכל אחד ואחת, וכך"א צריך לעשות בעצמו את העבודה "לשמש את קוני" (שלשמה "אני נבראתי"), ובודאי שיש לו הchein ע"ז (כיוון

6) תורא מג"א צג, טע"ג ואילך. שם ק, א. ובכ"מ –

11) תהילים קמ, יד.

7) ר"פ קדושים. וראה פרשנותנו יא, מד.

8) מאור ענינים עה"פ. וראה אהוה"ת ר"פ קדושים.

3) במדבר פ"ב, ג.

4) סוכה נב, ב. קידושין ל, ב. וראה תניא פ"ג.

5) תניא ר"ב.

1) הל' תשובת פ"ג ה"ד.

2) משנה ובריתא סוף קידושים.

4) קוו"ש ח"ז ע' 321.

5) תניא ר"ב.

6) נסמו לקמן [בסה"ש תנש"א ח"ב] ע' 884 הערה ד"ה
ו�י באוואוסט.
7) אסתר א, ג.
8) שם ב, טז
9) שם ג, ז.
10) שם ה, ד ואילך. ז, א ואילך.

היתכן שעדין לא פועל ביאת משיח צדקנו בפועל ממש?!

ע"פ האמור לעיל ע"ד הדגשת עניין הגאולה (במיוחד) בזמן זה – מטעורה תמייה הכי גדולה: **היתכן שambil הבט על כל העניים – עדין לא פועל ביאת משיח צדקנו בפועל ממש?!!... דבר שאינו מובן כלל וכלל!**
ותמייה נוספת – שמתאספים עשרה (וכו"כ עשריות) מישראל ביחד, ובזמן זכאי בוגע להגאולה, ואעפ"כ, אינם מריעשים לפעול בית המשיח תיכף ומיד, ולא מופרך אצלם, רחמנא ליטלן, משיח לא יבוא בלילה זה, וגם מחר לא יבוא משיח צדקנו, וגם מחרתים לא יבוא משיח צדקנו, רחמנא ליטלן!!
גם כಚזוקים "עד מת"י" – ה"ז מפני הציווי וכו', ואילו היו מתכוונים ומקשימים וצועקים באמת, בודאי ובודאי משיח כבר ה' בא!!

מה עוד יכולני לעשות כדיichel בני יריעשו ויצעוו באמת ויפעלו להביא את המשיח בפועל, אחרי של מה שנעשה עד עתה, לא הוועיל, והראוי, שנמצאים עדין בגלו, ועוד ועיקר – בגלות פנימי בענייני עובdot השם.

הדבר היחיד שיכלני לעשות – למסור העניין אליכם: **עשו כל אשר ביכולתכם – עניינים שהם באופן דורות דתווהו, אבל, בכלים דתיקון – להביא בפועל את משיח צדקנו תיכף ומיד ממש!**

וה"ר שטוכ"ס ימצאו עשרה מישראל ש"יתעיקשו" שם מוכרכחים לפעול אצל הקב"ה, ובודאי יפעלו אצל הקב"ה – כמ"ש "כי עם קשה עורף הוא (למעליותא, ולכנן) וסלחת לעוננו ולחטאינו ונחלתנו" – להביא בפועל את הגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש.

וכדי למהר ולזרז עוד יותר ע"י הפעולה שלי – אוסף ואתן לכאו"א מכם שליחות-מצויה ליתן לצדקה, ו"גדולה צדקה שמקربת את הגאולה".

ואני את שלי עשית, ומכאן ולהבא תעשו אתם כל אשר ביכולתכם.

וה"ר שימצא מכם אחד, שניים, שלשה, שיטיכסו עצה מה לעשות וכייד לעשות, ועוד והוא הערך – **שייפעלו שתהיה** הגאולה האמיתית והשלימה בפועל ממש, תיכף ומיד ממש, ומתוך שמחה וטוב לבב.
(משיחת כ"ח ניסן ה'תנש"א – מוגה)

מהה מדינה ההיא.
ד. וייה רצון שהקב"ה ייעזר לכל יהודי שיהי לו את ה"עינים לראות ו(במיילא) אוזנים לשמע" ו"לב לדעת"¹⁶ – לראות את "הmassות הגדלות אשר ראו עיניך האותות והמופטים הגדולים הזה"¹⁷, את הנסים הגלויים שקורים בכל יום, ובפרט שאוחזים כבר לאחר ארבעים שנה¹⁸ שנמצאים במדבר העמים (דגולות), במצב של "(ארבעים שנה) אקוט בדור"¹⁹, ואוחזים כבר ב"יבואן אל מנוחתי"²⁰, בארץ הקודש ירושלים²¹, עד "שלם", שלימות המנוחה – בגאולה האמיתית והשלימה, ובMAILIA מובן, שבנ"י מוכנים כבר לכך, ושלהם כבר את ה"לב לדעת ועיניהם לראות ואוזנים לשמע" [כמו שהי' בשנת הארבעים לאחר יציאת מצרים, שכימי צאתך מארץ מצדים ארנו נפלאות].

ואפיו אם ישנו עוד יהודי שצריך להסביר לו עד שיראה את הנסים (כיוון שהוא עדין לא בחין ושם לב ("פאנאדר-געלבן")) – הרי זה בא באופן הכוי קל, בדרך נועם ובדרכי שלום ובשמחה ובטוב לבב, מספיק שיעוררוו על כך פעם אחת.
ויה"ר שלא יצטרכו לדבר ולספר אחד לשני על הנסים, כיון שכל אחד יראה ורואה זאת בבלוי, מראה באצבעו ואומר זה²², ומכיר ומודה לה' על הנסים,
עד שהוא לא מתביחס לצאת בריקוד בגלל הנסים גלוים!

כיוון שהוא לא משלה את עצמו שאין מה לרקוד ולהדריש ("שטרוועטען") על הנסים שהקב"ה מראה, אלא אדרבא: הוא בא כדי הכרת האמת לאmittoo, א) שהקב"ה מראה נסים גלוים, ו-ב) שצריך להיות על כך בשמחה גדולה.
קטעים משיחת כ"ח ניסן ה'תנש"א, בעת הי"ז – מוגה, תרגום מאידית)

16) תבוא כת. ג.

17) שם. ב.

19) תהילים צה, ז.
20) שם, זא.

21) פרש"י שם.

18) ולהעיר שכבר עברו ארבעים שנה מעת הסטללקות כ"ק מ"ח אמדור' בשנת הש"ית, כمدובר מ"פ.
22) ראה תענית בסופה. שמ"ר ספ"ג. פרש"י
בשלח טו, ב.

המדרור מוקדש לעילוי נשמת מרת חזא ב"ד נתע אורי ע"ה

ובעליה ר' יוסף ארי לייב ב"ד משה באדר ע"ה

ולעיג ר' מאיר ב"ד צבי ע"ה שנאל

יה"ר שתיכף ומיד ממש קיומיס הייעוד "הקייזו ורננו שווכני ער" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

ולזכות זוג' – תבלחת"א – מרת חי' רחל בת שפירנצעא שנאל
ולזכות כל בני משפחותיהם שייחיו – לברכות עד בל' די